

0012'0

Uitgifte

Repertoriumnummer 2017 / 2385
Datum van uitspraak 9 maart 2017
Rolnummer 2016/AR/344

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

vijfde kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000802269-0001-0014-01-01-1

FEBELAUTO VZW, met maatschappelijke zetel te 1200 SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE, Woluwedal 46 bus 13, KBO 0467.971.055.

Appellante; vertegenwoordigd door Mr. GOBERT Sandra en Mr. VERHOYE Arthur, beiden advocaat te 1060 BRUSSEL, Livornostraat 13-15 bus 7.
Eveneens aanwezig ter zitting : mevrouw [REDACTED], wonende te 1820 Steenokkerzeel, Gillijnsstraat 7/A;

tegen het vonnis van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Hasselt van 3 april 2015, zetelend zoals in kort geding, AR A/14/04137.

tegen

F-PARTS NV, met maatschappelijke zetel te 3530 HOUTHALEN-HELCHTEREN, Europark 2051, KBO 0476.433.217.

Geïntimeerde; vertegenwoordigd door Mr. DREESEN Philippe loco Mr. MERTENS Wim, advocaat te 3580 BERINGEN, Paalsesteenweg 81.

1. De antecedenten en de vorderingen

1.1.

Febelauto VZW is het beheersorganisme voor de recyclage van autowrakken via centra die moeten erkend zijn voor de depollutie, demontage en vernietiging van afgedankte voertuigen.

NV F-Parts is een groothandelaar in tweedehandsauto's en groot- en kleinhandelaar in motorvoertuigonderdelen, met specialisatie in het merk FORD. Zij is gevestigd in Houthalen-Helchteren, Europarklaan 2051.

1.2.

Op 29.10.2014 liet Febelauto F-Parts dagvaarden om te verschijnen voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Hasselt, zetelend zoals in kort geding.

Zij zette hierbij uiteen dat F-Parts geaccidenteerde en/of afgedankte voertuigen depollueert en demonteert, met het oog op de verkoop/herbruik van de tweedehandsonderdelen ervan, zonder te beschikken over de nodige erkenning hiertoe door OVAM als centrum voor

Page 10 of 10

de depollutie, ontmanteling en vernietiging van afgedankte voertuigen (art. 5.2.4.1. VLAREMA).

Zij merkt deze handelingen aan als oneerlijke marktpraktijken in de zin van art. VI.104 WER (voorheen art. 95 WMPC) en vorderde dat F-Parts zou worden veroordeeld on zulke activiteit zonder te beschikken over de erkenning als centrum verkregen door OVAM onmiddellijk te staken, op straffe van verbeurte van een dwangsom.

Bij conclusies herformuleerde Febelauto haar vordering als volgt:

-Vast te stellen dat de handelingen van F-Parts en meer bepaald het aankopen, opslaan, demonteren en depollueren van afgedankte voertuigen alsmede de verkoop van wisselstukken, zonder te beschikken over de vereiste erkenning als centrum en zonder te voldoen aan de voorwaarden zoals voorgeschreven door het Decreet van 02.07.1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, evenals het voeren van publiciteit voor deze activiteiten, art. VI.104 WER schaden minstens schonden en dat het risico op herhalingsgevaar niet objectief uitgesloten is.

-Vast te stellen dat het zich voordoen als 'erkend centrum', zonder te beschikken over de vereiste erkenning terzake en zonder te voldoen aan de voorwaarden zoals voorgeschreven door het Decreet van 02.07.1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, art. VI.104 WER schaadt.

-F-Parts te bevelen om onmiddellijk elke commerciële activiteit van of met betrekking tot het depollueren en demonteren van geaccidenteerde en/of afgedankte voertuigen zonder dat ze beschikt over de erkenning als centrum verkregen door OVAM, te staken onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per vastgestelde overtreding en per dag dat de inbreuk wordt verdergezet.

-Aan F-Parts het verbod op te leggen om nog enig aanbod te formuleren van in- en verkoop, stockage, bewerking of ontmanteling van auto's, afgedankte auto's en autowrakken alsook van verkoop van wisselstukken, via welk communicatiemiddel ook, met inbegrip van het aanbieden van haar diensten middels reclame, advertenties, tijdschriften en website, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per vastgestelde overtreding en per dag dat de inbreuk wordt verdergezet.

-Aan F-Parts het verbod op te leggen om op eender welk vennootschapsdocument of communicatiemiddel, met inbegrip van websites, mailings, reclame, folders en briefpapier, nog melding te maken van of te verwijzen naar haar onderneming mits gebruik van de titel

'erkend centrum', onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per vastgestelde overtreding en per dag dat de inbreuk wordt verdergezet.

-Voor recht te zeggen dat de dwangsom verbeurd zal worden vanaf de betekening van het tussens te komen vonnis.

-F-Parts te veroordelen tot 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding.

-Het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande elk verhaal, en zonder borgstelling noch kantonnement.

1.3.

F-Parts concludeerde tot de onontvankelijkheid van de vordering, minstens dat ze zonder voorwerp is, ondergeschikt tot de ongegrondheid ervan en vorderde de verwijzing van Febelauto in de gerechtskosten.

1.4.

Met het thans bestreden vonnis van 03.04.2015 verklaarde de voorzitter de vordering van Febelauto ontvankelijk doch ongegrond. Febelauto werd veroordeeld tot de gerechtskosten.

1.5.

Febelauto tekende met een op 17.02.2016 neergelegd verzoekschrift hoger beroep aan.

Zij is van oordeel dat zij onterecht van haar eis is afgewezen en vordert vooralsnog de toekenning van haar vordering zoals uitgebreid in conclusies voor de eerste rechter.

1.6.

F-Parts vordert dat voor recht wordt gezegd dat het hof rechtsmacht heeft en bevoegd is om over het geschil te oordelen. Zij concludeert tot de ontvankelijkheid doch ongegrondheid van het hoger beroep en tot de verwijzing van Febelauto in de kosten ervan.

2. Beoordeling

2.1.

De feiten die aan de betwisting ten grondslag liggen zijn zeer gedetailleerd uiteengezet in het eerste vonnis.

Het hof verwijst naar die uiteenzetting die hier als hernomen dient te worden aanzien.

Na de uitspraak door de eerste rechter deden de volgende relevante feiten zich nog voor:

-Bij Ministerieel besluit van 16.11.2015 (stuk nr. 12 van F-Parts) werd door de bevoegde Vlaamse Minister uitspraak gedaan over het beroep dat door F-Parts was aangetekend tegen het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 13.05.2015 houdende het weigeren van de vergunning aan F-Parts voor het exploiteren van een inrichting voor het depollueren van geaccidenteerde voertuigen en voertuigwrakken.
Het beroep werd ongegrond verklaard en het bestreden besluit is bevestigd.

-Bij vonnis van 18.03.2016 van de rechtbank van eerste aanleg te Limburg afdeling Hasselt, sectie correctioneel (stuk nr. 13 van F-Parts), werden F-Parts en haar bestuurder, de heer Edgard Bergs, veroordeeld om

Van 1 augustus 2014 tot 11 februari 2015:

- A. In strijd met art. 12 §1 van het Decreet van 23.12.2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen alsmede in strijd met art. 5.2.4.1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (Vlarema): geaccidenteerde en afgedankte voertuigen te hebben gedepollueerd en gedemonteerd zonder te beschikken over de nodige erkenning als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen.
- B. Zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd behorende tot klasse 1, rubriek 2.2.2.d 3^e van bijlage 1 bij Vlarem I, met name een inrichting voor het depollueren en ontmantelen van voertuigen.
- Cl. Het opzettelijk negeren van de door de correctionele rechtbank te Hasselt bij vonnis van 30.10.2012 opgelegde maatregelen (verzet onontvankelijk verklaard bij vonnis van 22 april 2014), zijnde het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen binnen de zes maanden alsook het verbod om de inrichting verder te exploiteren totdat deze beschikt over een erkenning en een milieuvergunning, maatregelen waarvan zij minstens sedert 22.07.2013 kennis hadden.

Van 03 oktober 2014 tot 24 oktober 2014:

CII.a. Het opzettelijk negeren van de door de Milieu-Inspectie op 10.09.2014 opgelegde bestuurlijke maatregel, met name het negeren van het besluit tot stopzetting van de exploitatie van depollueren en ontmantelen van voertuigen tegen uiterlijk 2 oktober 2014.

Van 01 januari 2015 tot 11 februari 2015:

CII.b. Het opzettelijk negeren van de door de Milieu-inspectie op 10.09.2014 opgelegde bestuurlijke maatregel, met name het negeren van het besluit tot verwijderen van alle afvalstoffen (auto-onderdelen) die bekomen werden door illegale en niet erkende depolluatie van autowrakken, dit voor 01 januari 2015.

De partijen zijn het erover eens dat tegen dit vonnis geen hoger beroep werd ingesteld.

De rechtbank heeft naast de straffen opgelegd aan F-Parts en de heer [REDACTED], eveneens (i) beide beklaagden veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging en per beklaagde met een maximum van 100.000 euro per beklaagde (art. 16.6.4 van het Decreet van 05.04.1995 houdende Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid), en (ii) heeft aan F-Parts het verbod opgelegd om de betrokken inrichting te exploiteren tot op het ogenblik dat de inrichting beschikt over zowel de erkenning als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen als over een milieuvergunning klasse 1 (art. 16.6.5 DABM) waarbij het exploitatieverbod niet van toepassing is verklaard op alle activiteiten die nodig zijn voor de uitvoering van handelingen die nodig zijn om de milieuvergunning of de erkenning als centrum voor depollutie te bekomen en de uitvoering van de opruimingsverplichting opgelegd met toepassing van art. 16.6.4 DABM. Aan het exploitatieverbod opgelegd aan F-Parts werd geen dwangsom gekoppeld bij gebreke aan een vordering in die zin door het Openbaar Ministerie.

2.2.

Geïntimeerde herneemt voor het hof niet meer de excepties van onbevoegdheid, en van ontoelaatbaarheid van de vordering van appellante. Evenmin argumenteert zij nog dat de vordering van appellante zonder voorwerp zou zijn.

1997-1998

Zij erkent in haar beroepsconclusie tevens uitdrukkelijk dat het hof rechtsmacht en bevoegdheid heeft om over de vordering te oordelen, en dat het hoger beroep van appellante ontvankelijk is.

2.3.

De eerste rechter wees de stakingseis af omdat (i) Febelauto niet bewijst dat er op het ogenblik van de uitspraak (nog) inbreuken werden gepleegd door F-Parts dan wel de schadelijke praktijken werden voortgezet, en (ii) er geen risico is op herhalingsgevaar om de eis tot staking toe te kennen.

Volgens appellante is er wel degelijk nog steeds een voortdurende schending van de eerlijke marktpraktijken door geïntimeerde. Zo dit volgens het hof niet het geval zou zijn, argumenteert appellante dat er een risico op herhaling is dat een stakingsbevel verantwoordt.

2.4.

Met toepassing van art. 5.2.4.1 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen d.d. 17.02.2012 (VLAREMA) moet elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die afgedankte voertuigen depollueert, demonteert, vernietigt (met inbegrip van indrukken) of een andere behandeling op afgedankte voertuigen uitvoert, erkend zijn als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen of moet een beroep doen op een centrum dat erkend is voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen dat behoort tot dezelfde milieutechnische eenheid. Het erkende centrum moet de aangenomen afgedankte voertuigen depollueren en ontdoen van de verplicht te ontmantelen onderdelen overeenkomstig art. 5.2.2.6.4 §2 van titel II van het VLAREM. Na depollutie en demontage zorgt het erkende centrum voor de vernietiging van de afgedankte voertuigen.

De beslissing over een erkenning in voormelde zin wordt door de OVAM genomen.

Om deze erkenning te bekomen dient de aanvrager te voldoen aan technische en administratieve vereisten (de zogenaamde Febelauto-normen) en dient hij een attest te hebben verkregen van een onafhankelijk keuringsorganisme in Vlaanderen.

Niet betwist is dat geïntimeerde tot op heden niet beschikt over de nodige erkenning door de OVAM als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen.

Geïntimeerde bezit trouwens evenmin een milieuvergunning klasse I, vereist door Vlarem I voor de exploitatie van een inrichting voor het ontmantelen en depollueren van voertuigen.

2.5.

De uitoefening van een handelsactiviteit met miskenning van wettelijke of reglementaire verplichtingen is een daad strijdig met de eerlijke marktpraktijken die art. VI.104 WER schendt indien door deze miskenning schade wordt of kan worden toegebracht aan de belangen van (een) andere onderneming(en).

Het actief zijn in het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen zonder in het bezit te zijn van de door de VLAREMA vereiste erkenning door de OVAM (-en de ermee gepaard gaande investeringen te hebben gedragen-) is een daad strijdig met de eerlijke marktpraktijken in de zin van art. VI.104 WER die de belangen van concurrenten kan schaden en waarvan de staking dient te worden bevolen.

2.6.

F-Parts houdt voor dat zij op 24.10.2014 haar exploitatie heeft stopgezet op bevel van de onderzoeksrechter. Sedert 24.10.2014 zou zij geen handelsactiviteit meer hebben uitgeoefend doch nam zij enkel nog maatregelen om zichzelf in regel te stellen, met name om de milieuvergunning en de erkenning als centrum te verwerven en om de terreinen te ontruimen waartoe ze ook veroordeeld werd.

F-Parts zet uiteen dat, gelet op het vonnis van 18.03.2016 van de correctionele rechtbank, een hervatting van de exploitatie voor de heer Bergs zou resulteren in de omzetting van een voorwaardelijke in een effectieve gevangenisstraf. Die vaststelling volstaat volgens F-Parts om te besluiten dat het herhalingsrisico objectief uitgesloten is.

Aangezien zij haar activiteit momenteel niet uitoefent conform het vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt, de nodige maatregelen heeft genomen om zich met de regelgeving te conformeren en nieuwe feiten aanleiding zouden geven tot vrijheidsberovende maatregelen ten aanzien van haar bestuurder, is volgens geïntimeerde op objectieve wijze uitgesloten dat zij de gewraakte handelingen nog zou stellen zodat de vordering dient afgewezen te worden als ongegrond.

2.6.1

Allereerst stelt het hof vast dat uit de veroordeling van F-Parts d.d. 18.03.2016 in het geheel niet blijkt dat zij op 24.10.2014 haar exploitatie heeft gestaakt zoals zij nu voorhoudt.

De incriminatieperiode voor de tenlastelegging CII.a. is door de rechter inderdaad verbeterd in “van 3 oktober 2014 tot 11 februari 2015” naar “van 3 oktober 2014 tot 24 oktober 2014”. Dit neemt echter niet weg dat de veroordeling voor de tenlasteleggingen A, B, CI en CII.b. betrekking hebben op de periode tot 11 februari 2015.

Bovendien is op de site van “AutoHerbruik” d.d. 29.01.2015 (stuk nr. 20 van appellante) geïntimeerde opgenomen als “erkend centrum voor auto-demontage”.

De toezichthouder bij de OVAM heeft daarenboven nog op 10.03.2015 een proces-verbaal opgesteld na bezoek van de inrichting van geïntimeerde op 11.02.2015 waarbij hij vaststelde dat er op het terrein van F-Parts nog 172 voertuigen aanwezig waren, het merendeel geaccidenteerde voertuigen waarvan de meeste als afgedankte voertuigen worden beschouwd, terwijl er nog geen aanvraag bij de OVAM is ingediend om een erkenning te bekomen als centrum voor depollutie, demontage en vernietiging van afgedankte voertuigen (stuk nr. 33 van appellante).

De toezichthouder had tussen december 2014 en februari 2015 de documenten doorgenomen die hem namens F-Parts waren overgemaakt, onder meer bewijzen van afvoer van afgedankte voertuigen naar het door de OVAM wél erkende centrum Stassen Recycling te Genk en certificaten van vernietiging. Desondanks bevestigen de overige stukken volgens de toezichthouder dat F-Parts wel degelijk zelf aan afbraak doet van wagens voor de recuperatie van onderdelen.

Tot slot blijkt uit de voor het eerst in hoger beroep bijgebrachte stukken nrs. 27-32 van appellante, zijnde prints van diverse sites van het internet daterende van 19 en 23.05.2016, dat geïntimeerde zich toen daar nog onbetwistbaar voorstelde aan het publiek als een firma die wisselstukken verkoopt die zij heeft gerecupereerd op geaccidenteerde voertuigen van het merk Ford.

Zo meldt zij in stuk nr. 27 dat de afbraak van voertuigen haar zaak is (“la démolition de véhicules, c’est notre affaire”).

In stuk nr. 28 verklaart zij de te koop aangeboden wisselstukken te recupereren van verongelukte wagens (“...une vaste gamme de pièces d’occasion que nous récupérons sur des véhicules accidentés”).

De omschrijving van de activiteiten van de onderneming in stuk nr. 32 is: “auto afbraak, nieuwe onderdelen”.

De verklaring van geïntimeerde als zou dit alles slechts ‘achtergelaten digitale sporen’ betreffen, is geheel ongeloofwaardig.

Het bewijs van de huidige bewering van geïntimeerde dat zij systematisch de wrakken door een derde laat ontmantelen in plaats van dit nog zelf te doen en dus handelt overeenkomstig art. 5.2.4.1 §2 VLAREMA, wordt evenmin geleverd op grond van haar stukken nrs. 16 tot en met 20.

2.6.2.

Onafgezien en bovenop het voorgaande is het hof van oordeel dat alle elementen van het dossier erop wijzen dat, zelfs zo de gewraakte handelingen intussen een einde zouden hebben genomen onder druk van de overheden allerhande en van het gerecht, het risico op herhalingsgevaar zeer reëel is en het opleggen van een stakingsbevel in de door appellante gevorderde zin, rechtvaardigt.

In de regel kan de stakingsrechter niet het bestaan van een inbreuk vaststellen zonder vervolgens de staking ervan uit te spreken.

De vaststelling dat de onwettige daad gestopt is, staat de uitspraak van een bevel tot staking evenwel slechts in de weg indien het risico op herhaling van die daad, of van de onwettige praktijk die eraan ten grondslag ligt, uitgesloten is (Cass., (1^e kamer), 25.06.2015, C.14.0395.F).

Het hof dient derhalve na te gaan of de omstandigheden van die aard zijn dat zij elk risico uitsluiten op herhaling van de daad of van de praktijk die de uiting ervan is teneinde alsdan, in functie van de concrete gegevens van de zaak, te oordelen of de stakingsvordering al dan niet gegrond wordt verklaard en zo ja, in welke mate.

Uit de samenlezing van het geheel der stukken blijkt dat aan F-Parts en haar zaakvoerder reeds in 2006 door OVAM werd gemeld dat het verplicht was om een erkenning als centrum voor depollutie aan te vragen.

Hieraan is nooit gevolg gegeven en zes jaar later, bij vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt van 30.10.2012, werd F-Parts veroordeeld voor dezelfde vorm van misdrijven als deze waarvoor zij opnieuw samen met de heer [REDACTED] werd veroordeeld onder tenlasteleggingen A en B bij vonnis van 18.03.2016.

Het vonnis van 30.10.2012 verwijst naar vaststellingen in 2010 en 2011.

Dat het verzet van F-Parts tegen het vonnis van 30.10.2012, ten haren aanzien bij verstek gewezen, onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid bij vonnis van 22 april 2014 doet daaraan niet af. Hetzelfde geldt voor de veroordeling van de toenmalige raadsman van F-Parts op grond van diens beroepsaansprakelijkheid wegens de aldus begane onzorgvuldigheid in de uitoefening van zijn mandaat.

F-Parts heeft volhard in de boosheid na een eerste verwittiging van minstens 2006, na diverse vaststellingen van allerhande inspectiediensten, na een veroordeling bij verstek in 2012 waarvan ze alleszins op 22.07.2013 kennis had, en na de afwijzing van haar verzet op 22.04.2014. Het is pas toen diverse overheidsdiensten de druk zijn beginnen opvoeren dat zij vanaf augustus 2014 een aantal handelingen heeft gesteld om voor de situatie in de toekomst een oplossing te zoeken.

Haar is dan bij besluit van 10.09.2014 (art. 2) uitdrukkelijk het bevel opgelegd om alle op het bedrijf aanwezige afvalstoffen, inbegrepen auto-onderdelen die bekomen werden door illegale en niet erkende depollutie van autowrakken, te verwijderen voor 1 januari 2015.

Dat aan dit bevel geen gevolg is gegeven blijkt uit de veroordeling van 18.03.2016.

Bij de beoordeling van het gevaar op herhaling kan ook niet worden voorbijgegaan aan het feit dat de bestuurder van geïntimeerde op 18 april 2014, zijnde enkele dagen alvorens het verzet van F-Parts tegen de correctionele veroordeling van 30.10.2012 ontoelaatbaar werd verklaard, de vennootschap BVBA F-Cars heeft opgericht waarvan hij als zaakvoerder is aangesteld. Deze BVBA heeft haar maatschappelijke zetel eveneens in Houthalen-Helchteren, op het adres Europark nr. 1074, en heeft een vergelijkbaar maatschappelijk doel aan dit van geïntimeerde. Uit het proces-verbaal van de toezichthouder van de OVAM van 10.03.2015 blijkt dat er diverse transacties met onderdelen en ongevalswagens plaatsvinden tussen deze nieuwe vennootschap en huidige geïntimeerde. Intussen zijn ook de nieuwe vennootschap BVBA F-Cars en haar zaakvoerder gedagvaard om zich voor de correctionele rechtbank te Limburg afdeling Hasselt op de zitting van 07.03.2017 te verantwoorden voor gelijkaardige tenlasteleggingen als deze waarvoor NV F-Parts is veroordeeld bij vonnis van 30.10.2012 en, samen met de heer [REDACTED], bij vonnis van 18.03.2016 (stuk nr. 34 van appellante).

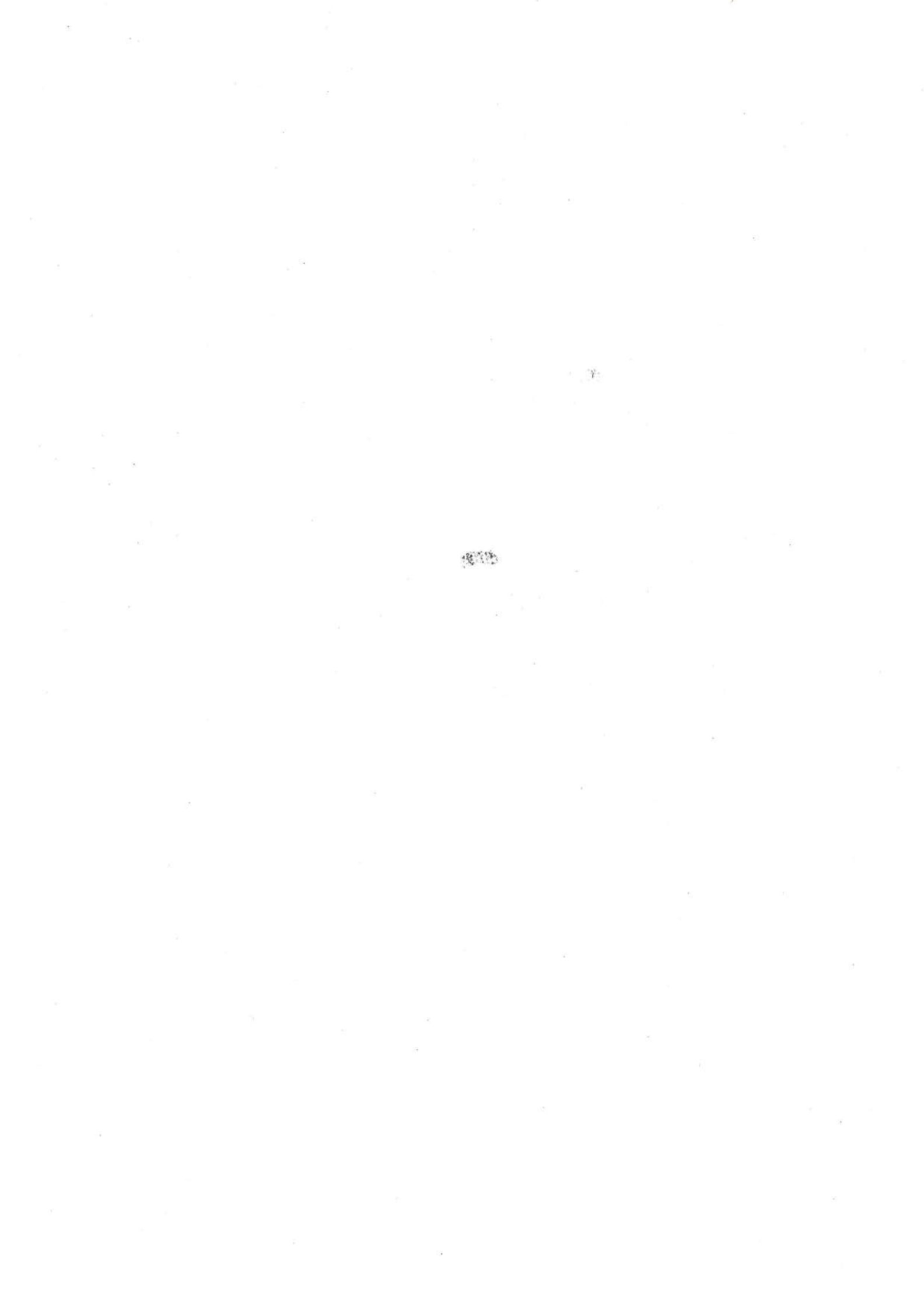
Het geheel van de concrete omstandigheden toont aan dat, in weerwil van hetgeen geïntimeerde beweert, het gevaar op recidive objectief gezien dermate groot en reëel is dat een stakingsbevel in de zin zoals door appellante gevorderd, zich effectief opdringt.

Het enkele feit dat de veroordeling van de heer [REDACTED] tot een gevangenisstraf van zes maanden bij vonnis van 18.03.2016 met uitstel van tenuitvoerlegging is uitgesproken voor een duur van drie jaar, staat er niet aan in de weg dat het stakingsbevel wordt uitgevaardigd. Gezien de volharding in het verleden is het hof van oordeel dat in concreto dit gegeven de herhaling van het litigieuze gedrag door F-Parts niet definitief en objectief onmogelijk maakt.

2.7.

Ondergeschikt draagt geïntimeerde bezwaren voor op de wijze waarop het gevorderde stakingsbevel door appellante concreet is geformuleerd.

Het is duidelijk dat de vordering van appellante slechts kan worden toegekend in de mate zij de activiteit van F-Parts beoogt bestaande uit het depollueren en demonteren van geaccidenteerde en/of afgedankte voertuigen zolang niet de vereiste erkenningen hiertoe bekomen zijn. Het is niet de bedoeling dat aan geïntimeerde de sluiting van het bedrijf wordt opgelegd voor die activiteiten waarvoor zij wél in regel is/zou zijn met de vigerende wetgeving. Evenwel dient het bevel tot staking zich wel uit te strekken tot àl hetgeen met de verboden activiteiten rechtstreeks dan wel onrechtstreeks in verband kan worden gebracht met name onder meer over de verboden praktijk een aanbod te formuleren via welk communicatiemiddel ook, en zich op welke wijze of / en op welk forum dan ook voor te stellen (onterecht) als een door de OVAM erkend centrum.

Een bevel tot staking, zoals omschreven in het beschikkend gedeelte van dit arrest, is aangewezen.

Het hof merkt op dat het Afvalstoffendecreet van 02.07.1981 waarnaar appellante verwijst, is opgeheven en met ingang van 01 juni 2012 is vervangen door het Materialendecreet van 23 december 2011.

2.8.

Geïntimeerde vordert onterecht dat de dwangsommen niet verbeuren vanaf de betekening van het arrest doch dat haar een termijn wordt gegeven om zich in regel te stellen en onder meer haar website offline te kunnen laten gaan.

Over het bedrag / de omvang van de gevorderde dwangsom formuleert geïntimeerde geen opmerkingen. Het behoort de gevorderde dwangsom van 1.000 euro per overtreding en per dag toe te kennen vanaf de dag na de betekening van dit arrest, met dien verstande dat het totaal van de dwangsommen beperkt is tot 150.000 euro.

2.9.

Geïntimeerde wordt als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld tot de kosten van beide aanleggen.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk en als volgt gegrond.

Het hof wijzigt het bestreden vonnis.

Het hof verklaart de vordering van VZW Febelauto ontvankelijk en als volgt gegrond:

-Het hof stelt vast dat de handelingen van F-Parts bestaande uit het depollueren, demonteren, vernietigen (met inbegrip van indrukken) van afgedankte voertuigen of het uitvoeren van een andere behandeling op afgedankte voertuigen, zonder erkend te zijn door de OVAM als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen, evenals het voeren van publiciteit voor deze activiteiten, en/of het zich voordoen als een erkend centrum zonder over de vereiste erkenning terzake te beschikken, en zonder te voldoen aan art. 12 van het Vlaams Materialendecreet, oneerlijke marktpraktijken in de zin van art VI.104 WER uitmaken en dat het risico op herhalingsgevaar niet objectief uitgesloten is.

-Het hof legt aan NV F-Parts het bevel op om onmiddellijk elke commerciële activiteit van of met betrekking tot het depollueren, demonteren, vernietigen (met inbegrip van indrukken) van afgedankte voertuigen of het uitvoeren van een andere behandeling op afgedankte voertuigen, zonder erkend te zijn door de OVAM als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen, evenals het voeren van publiciteit voor deze activiteiten, en/of het zich voordoen als een erkend centrum zonder over de vereiste erkenning terzake te beschikken, te staken onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per vastgestelde overtreding en per dag dat de inbreuk wordt verdergezet.

-Het hof legt aan NV F-Parts het verbod op om nog enig aanbod te formuleren van depollueren, demonteren, vernietigen (met inbegrip van indrukken) van afgedankte voertuigen of het uitvoeren van een andere behandeling op afgedankte voertuigen, zonder erkend te zijn door de OVAM als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen alsmede de verkoop van de aldus in strijd met de wetgeving bekomen wisselstukken, via welk communicatiemiddel ook, met inbegrip van het aanbieden van haar diensten middels reclame, advertenties, tijdschriften en website, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per vastgestelde overtreding en per dag dat de inbreuk wordt verdergezet.

-Het hof legt aan NV F-Parts het verbod op om op eender welk vennootschapsdocument of communicatiemiddel, met inbegrip van websites, mailings, reclame, folders en briefpapier, nog melding te maken van of te verwijzen naar haar onderneming mits gebruik van de titel 'erkend centrum', onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per vastgestelde overtreding en per dag dat de inbreuk wordt verdergezet, dit zolang zij niet erkend is door de OVAM als centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen.

-Het hof zegt voor recht dat de dwangsommen verbeurd zullen worden vanaf de dag na de betekening van dit arrest, de dwangsommen begrensd zijnde op een maximum van 150.000 euro.

-Het hof veroordeelt NV F-Parts tot de gerechtskosten van beide aanleggen en vereffent deze aan de zijde van VZW Febelauto volgens begroting op 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg en 1.440 euro geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 9 maart 2017 door

Mevrouw B. PONET

Raadsheer

Mevrouw M.-C. WILLEMAERS

Raadsheer

Mevrouw I. RENAP

Raadsheer

Mevrouw C. VERSWYVELEN

Griffier

C. VERSWYVELEN

I. RENAP

M.-C. WILLEMAERS

B. PONET

